

ارزیابی ترکیبات زیست فعال در ژنتیپ‌های مختلف مغز گردو طی انبارمانی

سمیه رستگار^۱ و اعظم شجاعی^۲

^۱ استادیار گروه باگبانی دانشگاه هرمزگان

^۲ دانشجوی ارشد گروه باگبانی دانشگاه هرمزگان

*نویسنده مسئول: Srastegar2008@gmail.com

چکیده

گردو یکی از میوه‌های خشک بالارزش غذایی بالا می‌باشد. معمولاً به دلیل درصد بالای چربی، در مدت نگهداری ترکیبات سریع دچار تغییر شده در نتیجه عطر و طعم آن تغییر می‌کند. در این پژوهش مغز گردو چهار ژنتیپ مختلف شامل سنگی، کاغذی، نوک‌کlagی و معمولی از نظر ترکیبات غذایی بعد از شش ماه نگهداری مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج آزمایش نشان داد فاکتورهای مورد ارزیابی به تدریج با گذشت زمان کاهش یافت. در حالی که عدد پراکسید برخلاف دیگر صفات افزایش قابل توجهی نشان داد. کمترین و بیشترین عدد پراکسید به ترتیب در ژنتیپ‌های سنگی (۰/۱۴) و کاغذی (۰/۲) مشاهده شد. ژنتیپ معمولی دارای بالاترین میزان پروتئین (۱۸/۳) و کربوهیدرات (۱۹/۶) در مقایسه با دیگر ژنتیپ‌ها بود. در حالی که ژنتیپ کاغذی کمترین مقدار این صفات را نشان داد. کمترین و بیشترین میزان فنل کل به ترتیب در ژنتیپ‌های کاغذی و معمولی مشاهده شد. بالاترین مقدار فلاونوئید در ژنتیپ معمولی مشاهده شد.

کلمات کلیدی: عدد پراکسید، اکسیداسیون، ارزش غذایی، انبارمانی، خشکبار

مقدمه

گردو یکی از محصولات مهم خشکباری دنیا می‌باشد که سطح زیر کشت و تولید آن هرساله رو به فزونی دارد. طبق آخرین آمار فائو (۲۰۱۴) سطح زیر کشت گردو در ایران ۶۹۸۳۳ هکتار بوده است که از این سطح ۴۴۵۸۲۹ تن گردو برداشت شده است. مغز گردو منبع مهمی از اسیدهای چرب ضروری، فیبر، پروتئین گیاهی، آنتیاکسیدان‌ها، ویتامین‌ها، مواد معدنی، منیزیم، پتاسیم و اسید آمینه آرژنین می‌باشد (Davis *et al.*, 2007). مصرف گردو به علت مقدار بالای ترکیبات آنتیاکسیدانی نقش مهمی برای حفاظت مقابل آسیب اکسایشی و افزایش کلسترول (Spaccarotella *et al.*, 2008) دارد. همچنین گردوی حاوی منیزیم، فسفر و مقداری روسی، آهن، کلسیم و سلنیوم نیز می‌باشد. مغز گردو از جمله خشکباری است که خیلی سریع در اثر عوامل شیمیایی و میکروبی فاسد می‌شود. همواره، نگرانی‌هایی در مورد کاهش کیفیت شامل ترشیدگی (اکسیداسیون چربی)، تیره‌زنگ شدن، رشد کپک، شکنندگی، هجوم حشرات، عطر و طعم کهنه وجود دارد. با توجه به ترکیبات متفاوت ارقام مختلف، انتظار می‌رود که رفتار آن‌ها طی انبارمانی متأثر از تنوع مقدار ترکیبات، متفاوت باشد. هدف از این پژوهش بررسی تغییرات ترکیبات مختلف چهار ژنتیپ مغز گردو بعد از شش ماه نگهداری می‌باشد.

مواد و روش‌ها

به منظور انجام این آزمایش میوه گردو از چهار ژنتیپ گردو با بازار پسندی بالا (معمولی، نوک‌کلاعی، کاغذی و سنگی) از منطقه‌ای کوهستانی (رابر- کرمان) با دست برداشت شد. با گردو شکن دستی پوسته چوبی نمونه‌ها جدا شد و بلا فاصله بسته‌بندی انجام شد. حدود ۲۵ گرم از مغز گردو در پوشش‌هایی از جنس پلی‌اتیلن قرار گرفتند. اندیس پراکسید شاخصی برای نشان دادن میزان فساد اکسیداتیو در روغن‌ها و چربی‌ها می‌باشد که با استفاده از مخلوط استیک اسید و کلروفرم و یدور پتابسیم و چسب نشاسته اندازه‌گیری شد. سپس حدود نیم میلی‌لیتر یدور پتابسیم به آن اضافه و عدد پراکسید از طریق فرمول زیر محاسبه گردید.

$$\text{اندیس پراکسید} = \frac{\text{حجم نمونه}}{(1000 \times \text{نرمالیته} \times \text{حجم تیتراسیون مصرفی})}$$

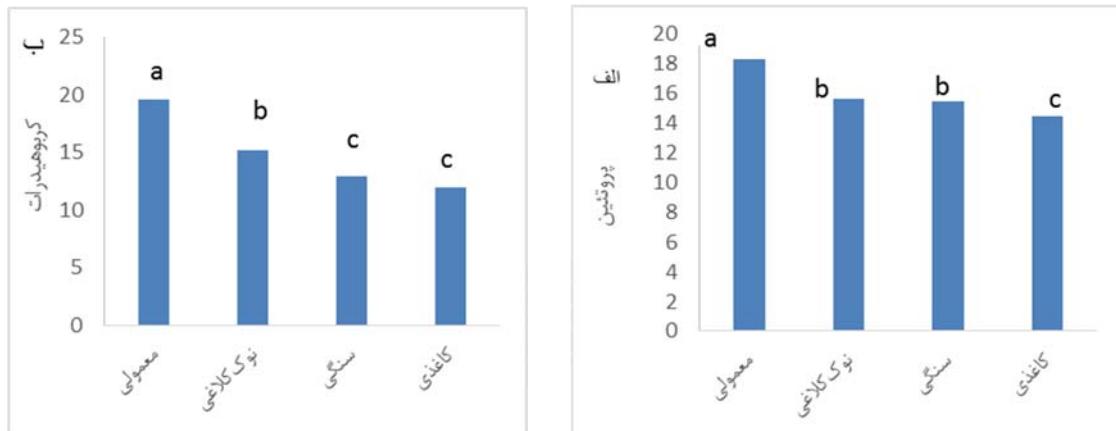
برای تعیین غلظت پروتئین از روش برادفورد (Dubis *et al.*, 1956) استفاده شد. کربوهیدرات از روش (DPPH) اندازه‌گیری شد. میزان فلاونوئید کل به روش رنگ سنجی کلرید آلومینیوم اندازه‌گیری شد. در این مطالعه پتابسیل آنتی‌اکسیدانی نمونه گردو با مهار فعالیت رادیکال‌های DPPH اندازه‌گیری شد. فنل با استفاده از معرف فولین سیاکالتیو اندازه‌گیری شد.

نتایج و بحث

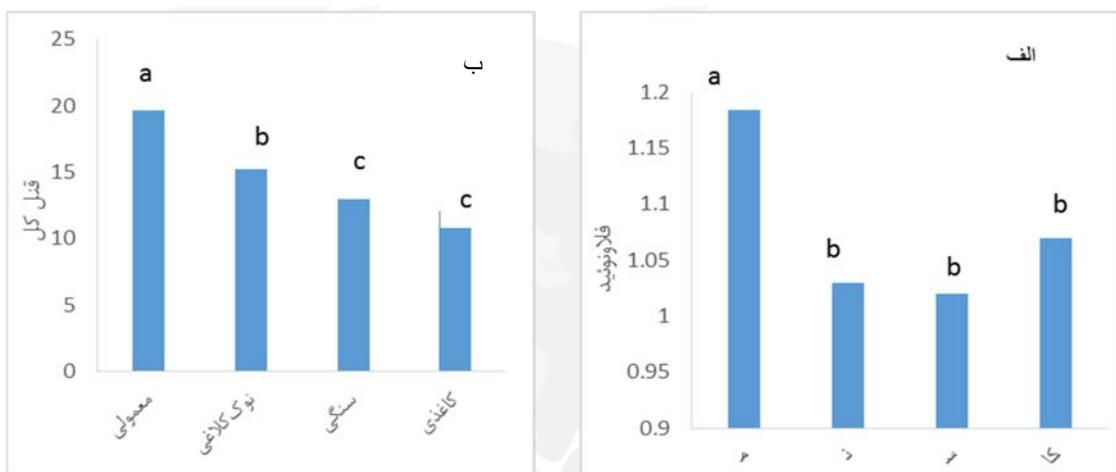
همان‌طور که مشاهده می‌شود اندیس پراکسید اولیه مغز گردو بسیار کم می‌باشد (جدول ۱). با افزایش زمان نگهداری مقادیر عدد پراکسید در هر چهار رقم افزایش می‌یابد. میزان پروتئین در چهار ژنتیپ مورد آزمون (معمولی، سنگی، کاغذی و نوک‌کلاعی) اختلاف معنی‌داری ($P < 0.0001$) نشان داد. میزان پروتئین کل با گذشت زمان در هر رقم به تدریج کاهش یافت. ژنتیپ معمولی با میزان (۱۸/۳۹) بیشترین و ژنتیپ کاغذی با میزان (۱۴/۵۱) محتوی کمترین مقدار پروتئین بودند. میزان کربوهیدرات نیز به تدریج با افزایش مدت‌زمان نگهداری با الگویی مشابه پروتئین کاهش می‌یابد (نمودار ۱). ژنتیپ معمولی محتوی بالاترین سطح فنل و ژنتیپ کاغذی حاوی کمترین سطح فنل بود. میزان فنل کل با گذشت زمان به تدریج کاهش یافت. بیشترین میزان فلاونوئیدی به ترتیب در ژنتیپ‌های معمولی، کاغذی، نوک‌کلاعی و سنگی مشاهده شد (نمودار ۲). بیشترین میزان فعالیت آنتی‌اکسیدانی در ژنتیپ نوک‌کلاعی مشاهده شد که تفاوت معنی‌داری با دیگر ژنتیپ‌ها نشان داد (نمودار ۳).

جدول ۱- بررسی ترکیبات ژنتیپ‌های مختلف مغز گردو در زمان برداشت

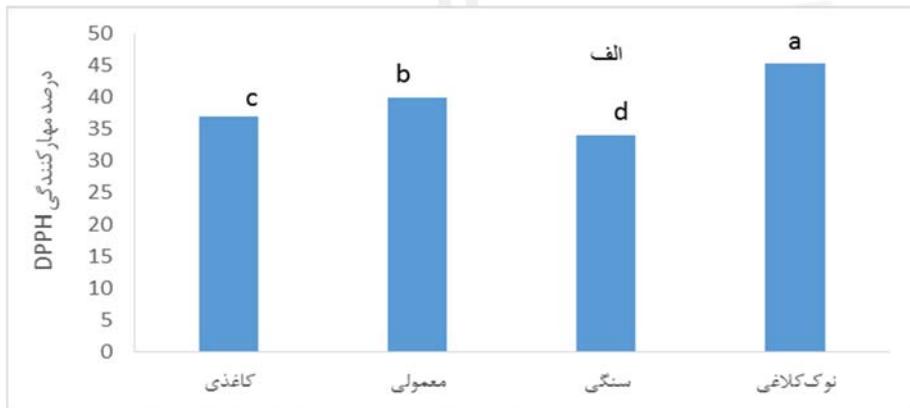
فلاونوئید	فلل کل	آنٹی‌اکسیدانت	کربوهیدرات	پروتئین	عدد پراکسید	
۱/۱۳	۱۴	۳۵/۶	۱۲/۹	۱۹/۱۷	۰/۰۱۶	کاغذی
۱/۰۸	۱۵	۴۰/۵	۱۳/۸	۱۶/۸	۰/۰۲۱	سنگی
۱/۰۸	۱۶	۴۵/۲	۱۶/۲	۱۶/۸	۰/۰۱۱	نوک کلاعی
۱/۳	۲۱	۴۶/۹	۲۰/۷	۱۵/۰۴	۰/۰۲۳	معمولی

نمودار ۱: میزان پروتئین (الف) و کربوهیدرات (ب) چهار ژنوتیپ گردو طی نگهداری شده به مدت ۶ ماه

نمودار ۲: میزان فلاونوئید (الف) و فنل کل (ب) چهار ژنوتیپ گردو طی نگهداری شده به مدت ۶ ماه

نمودار ۳: درصد مهارکنندگی DPPH (الف) و میزان عدد پراکسید (ب) چهار ژنوتیپ گردو طی نگهداری شده به مدت ۶ ماه

بحث

مقدار پراکسید اولیه نمونه‌ها بسیار پایین و از $0.011\text{--}0.021\text{ }\mu\text{mol}\text{/g}$ میلی‌اکی‌والان اکسیژن بر کیلوگرم چربی متفاوت بود. نتایج این پژوهش با نتایج گزارش شده توسط وان هان و همکاران (۲۰۰۶) که شاخص پراکسید اولیه پودر گردو را حدود $0.008\text{--}0.011\text{ }\mu\text{mol}\text{/g}$ میلی‌اکی‌والان گزارش کردند مطابقت دارد. همچنین Savage و همکاران (۲۰۰۱) طی آزمایشی گزارش کردند که شاخص پراکسید گردی تازه در رنج $0.15\text{--}0.29\text{ }\mu\text{mol}\text{/g}$ میلی‌اکی‌والان در کیلوگرم روغن است. از

بین ژنتیپ‌های مورد آزمون ژنتیپ کاغذی و معمولی در یک سطح آماری قرار گرفتند که با ژنتیپ‌های نوک کلاگی و سنگی تفاوت معنی‌داری را نشان دادند. داده‌های پروتئین بدست آمده در این پژوهش در دامنه داده‌های گزارش شده توسط دیگر محققین می‌باشد. Nekla (۲۰۰۳) در بررسی چند رقم گردو میزان پروتئین مغز گردو را در دامنه (۱۳ و ۱۴/۶۳ میلی‌گرم) گزارش کردند. همچنین Guogang و همکاران در سال ۲۰۱۴ مقدار بالاتری از پروتئین را با میزان (۱۷/۶۶ میلی‌گرم) گزارش کردند. گلزاری و همکاران در سال ۱۳۹۰ ضمن بررسی چند رقم مهم گردو (چندلر، هارتلی، پدره، Z60, Z63, Z30) میزان پروتئین مغز گردو را در رنج (۱۴/۶۸ تا ۲۰/۳۸ درصد) بیان کردند. میزان کربوهیدرات در ارقام مورد آزمون از ۱۲/۰۴ تا ۱۹/۶۳ (میلی‌گرم/۱۰۰ گرم) متغیر بود و ژنتیپ معمولی بیشترین مقدار و ژنتیپ کاغذی کمترین مقدار کربوهیدرات را نشان دادند. داده‌های بدست آمده در این پژوهش در دامنه داده‌های دیگر ژنتیپ‌های گردوبای ایرانی می‌باشد. حمیدی و همکاران (۱۳۹۴) در بررسی چند ژنتیپ گردوبای محلی ایران با رنگ‌های مختلف مغز میزان کربوهیدرات را بین ۱۱/۲۳ تا ۲۳ درصد بیان کرد. همچنین نتایج این پژوهش با داده‌های پنج ژنتیپ گزارش شده توسط Nekla (۲۰۰۳) همخوانی دارد. ایشان مقدار کربوهیدرات را در پنج ژنتیپ در ترکیه بین ۲۵ تا ۱۱/۳۳ (میلی‌گرم) گزارش کردند. Bakkalbaş و همکاران (۲۰۱۳) در بررسی چند رقم گردو نیز نشان دادند که میزان فنل کل در مدت زمان یک سال انبارمانی مغز گردو به طور معنی‌داری کاهش یافت. در حالی که ممکن است برخی از فنولیک اسیدها کاهش اندکی داشته باشند. فلاونوئیدها یک خانواده بزرگ از ترکیبات آنتی‌اکسیدانی هستند که نقش مؤثری در ارزش غذایی مغز خشکبارها دارند.

منابع

- Bakkalbaşı, E., Yilmaz, Ö.M., Yemiş, O. and Artik, N., 2013. Changes in the phenolic content and free radical-scavenging activity of vacuum packed walnut kernels during storage. Food Science and Technology Research, 19(1),105-112.
- Christopoulos, M.V., Tsantili, E., Papageorgiou, V., Komaïtis, M., and Rouskas, D., 2010. Effects of package atmosphere and temperature on phenolics, total antioxidant capacity and colour in kernels of 'Franquette' walnuts during 8-month storage. Acta Hortic. 858, 75–81.
- Davis, L., Stonehouse, W., Loots, D. T., Mukuddem-Petersen, J., Westhuizen, F. H. V. D., Hanekom, S. M. and Jerling, J. C., 2007, The effects of high walnut and cashew nut diets on the antioxidant status of subjects with metabolic syndrome. European Journal of Nutrition, 46(3), 155-164.
- Hamidi S; N. Yazdani; Ka. Rezaei; R.Faraji; k. vahdati.2015. Evaluation of physicochemical properties and oxidative stabilities of walnut kernel with yellow, amert and brown color. *Iranian journal of Biosystems engineering*.46 (3);275-285.(In Persian)
- Guogang, C., Xiaoying, M., and Yufei, H. (2014). Amino Acid Composition, Molecular Weight Distribution and Gel Electrophoresis of Walnut (*Juglans regia* L.) Proteins and Protein Fractionations. Int. J. Mol. Sci.15, 2003-2014
- Koyuncu, M.A., Koyuncu, F., and Bakir, N., 2003. Selected drying conditions and storage period and quality of walnut selections. J. Food Proc. Preserv. 27, 87-99.
- Neela, C.(2003). Biochemical and physical properties of some walnut genotypes (*Juglans regia* L). Nahrung/Food. 1, pp. 28-32.
- Spaccarotella, K. J., Kris-Etherton, P. M., Stone, W. L., Bagshaw, D. M., Fishell, V. K., West, S. G., Lawrence, F. R. and Hartman, T. J., 2008, The effect of walnut intakeon factors related to prostate and vascular health in older men. Nutrition Journal, 7(13).
- Wang,S.,Monzon,M.,Johnson,J.A.,Mitcham,E.J. and Tang,J.,2007,Industrial-scale radio frequency treatments for insect control in walnuts.II: heating uniformity and energy efficiency. Postharvest Biol. Technol.45, 240–246

Evaluation Changes of Biological Compound in Different Walnut Kernel during Storage

Somayeh Rastegar^{1*}and Aazam Shojaie²

^{1*} Assistant professor Hormozgan University

² MS.c student of Hormozgan University

*Corresponding Author: srastegar2008@gmail.com

Abstract

Walnut is an important nut fruit with high nutritional value. Its compound will be change fast because of high oil compound so changed kernel volatile. In this experiment, the composition nutrition of 4 kernel such as stony, paper, nokkalagi and common were evaluated during 6 month storage. The result showed that most characters of kernel decreased by storage however peroxide value increased during storage. The lowest and highest peroxide value were found in sangy (0.14) and paper (0.2) genotypes respectively. Common genotype showed the highest protein (18.3) and carbohydrate (19.6) in compared to other genotypes. However, paper genotype showed the lowest content. The minimum and maximum phenol content were found in paper and common genotypes respectively. Common genotype showed the highest flavonoid content.

Keywords: Peroxide Value, Nut, Oxidation, Storage, Nutritional Value

